

[Mørethe Due Jensen]

Sidst, men ikke mindst er det vigtigt, at revisorerne udøver deres hverv med en høj moral. Vi har desværre set nogle enkelte eksempler, hvor der har været rejst kritik af revisoreres erhvervsudøvelse og moral.

De nye regler er efter min opfattelse en god måde at hjælpe på vej på. Med disse regler kan den fulde tillid til revisorerne genskabes. Jeg vil ikke gå i detaljer med lovforslaget, men måske nævne en ting, som man kunne tage op under udvalgsarbejdet, og det er netop revisorerens repræsentation i Revisorkommissionen. Det kunne godt være, det var naturligt, at de to grupper revisorer var repræsenteret lige talstærkt i Revisorkommissionen, og det synes jeg vi skal se på.

Som det fremgår af lovforslaget, er de to love vedrørende statsautoriserede og registrerede revisorer næsten identiske, og jeg mener da, ligesom det er sagt før i dag, at man måske skulle tage skridtet fuldt ud og fastlægge reglerne for de to grupper, så de blev ens. Det kan vi også tage op under udvalgsarbejdet, og Kristeligt Folkeparti vil bidrage til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Industriministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne sige samtlige ordførere tak for en meget positiv og konstruktiv førstebehandling af revisorlovene.

Jeg tror, alle er enige om, at revisorerens renommé – og jeg skal ikke blande mig i diskussionen om, hvem der har haft det dårligste renommé i det forløbne par år – er fuldstændig afgørende for vores alle sammens tillid til både deres erhverv og i og for sig også til dansk erhvervsliv.

Revisorerne spiller en utrolig central rolle i spørgsmålet om at få troværdighed og tillid til det, der foregår, og vi er vel også enige om, at den tillid da har fået nogle gok indimellem. Derfor er jeg også selv optaget af det udtryk, som nogle hilser med større begejstring end andre, der hedder offentlighedens tillidsrepræsentant, og skal vi ikke kaldet det dét?

Jeg vil i hvert fald sige til fru Pia Larsen, som vel var mest kritisk over for det, at der hverken er tale om, at det skal udtrykke en manglende tillid til revisorerne, eller at revisorer nu skal opfattes som politibetjente.

Det er klart, at jeg går ud fra, at en revisor rådgiver en virksomhed i overensstemmelse

med de eksisterende love, men det betyder ikke, at vedkommende er politibetjent. Det, der ligger i begrebet, synes jeg egentlig, vi har fået skrevet meget godt i bemærkningerne – når jeg nu selv skal sige det – på side 10:

»Det understreges hermed, at revisor i udførelsen af visse opgaver skal være særlig opmærksom på, at revisors erklæringer skal kunne anvendes over for – og skal kunne forstås korrekt af – en bredere personkreds, herunder af personer, der ikke har særlige regnskabsmæssige forudsætninger eller særligt kendskab til hvervgiveren (virksomheden).«

Det synes jeg er godt formuleret, for dette er ikke et spørgsmål om, at man skal give retvisende oplysninger, for det skal man, men om, at man som offentlighedens tillidsrepræsentant skal holde sig for øje, at alle ikke er uddannet til den udvidede ledvogterprøve, hvad revision angår. Derfor er der faktisk også grund til som offentlighedens tillidsrepræsentant at skele til, at det skal skrives, så det er tilgængeligt for en større kreds, hvis det er meningen, det skal være det. Det synes jeg er en god ting, og jeg synes også, at vi skal slå fast, at der ikke ligger mere i den fortolkning.

Fru Kirsten Jacobsen nævnte spørgsmålet og lavede en analogi til kreditforeningernes offentlige repræsentanter. Jeg kender fru Kirsten Jacobsens engagement i det fag, men jeg ved ikke, om sammenligningen er helt rimelig. Når vi taler om revisorer, taler vi dog om specialuddannede, fagkyndige personer, der naturligvis skal kunne det, de er ansat til. Jeg er selvfølgelig heller ikke indstillet på, at offentlighedens tillidsrepræsentant skal opfattes som en narresut, men det, der ligger i det, synes jeg altså er meget rigtigt beskrevet i bemærkningerne.

Fru Pia Larsen, fru Pernille Sams og andre har været kede af den nye regel om, at man af en note til et årsregnskab skal kunne aflæse, hvad revisors honorar har været, og hvordan det har været fordelt på almindelig revision, på rådgivning og på alle de andre ting.

Baggrunden for det er jo ikke, at man skal snage i honorarer i den forstand, men der har været et ønske om gennemsigtighed og et overblik over, hvordan det forholder sig med afhængigheden, hvordan det forholder sig med relationen mellem rådgivningen og den deciderede revision, og som en ordfører nævnte